

Summary

The Spui-area, a national nature reserve as part of the Delta-works

As a result of the closure of the Haringvliet-dam in 1970, the Haringvliet changed from an estuary into a semi-stagnant fresh-water lake. In the seventies a number of negative developments took place and a part of the area was reclaimed for agricultural purposes. The large beds of Bulrushes (*Scirpus lacustris*) disappeared because of shore-erosion and the reedbeds were invaded by many new plantspecies. Typical breeding birds of the reedbeds, such as Bearded Tit, Savi's Warbler and Reed Warbler diminished in number or disappeared. Marsh Warbler and Bluethroat established themselves and are common now. The numbers of waders, ducks and Greylag Geese gradually diminished after 1970.

In 1979 an active nature-management was started. More than half of the area is now grazed by cattle. As a result the numbers of meadow-birds and geese are increasing. In spring 1985 the construction of a shore-protection started.

Drs. J. W. M. Kuijpers
Mosroos 2
2651 XD Berkel en Rodenrijs

Oeververdediging van de Korendijkse en Beninger Slikken

In maart van dit jaar zijn de oeververdedigingswerken van de Korendijkse Slikken opgeleverd. In de korte tijd van hun bestaan hebben ze hun nut al bewezen. Een jaar geleden was de rand van de oever nog loodrecht afgeslagen. In één stormachtige nacht kon soms zo'n vier meter land verdwijnen. Ontwortelde bomen aan de waterkant herinneren nog aan die tijd. Nu zijn de kanten door het grazende rundvee al wat ingetrapt en de eerste plantjes vestigen er zich.

Langs een groot deel van de slikken is een dam gelegd in het ondiepe water voor de kust. De afstand tussen dam en land varieert van 10 tot 80 meter. Zo is een rustig binnenmeer ontstaan, een lagune, waar nu al enorme hoeveelheden vogels gebruik van maken. Opvallend van uit de verte zijn de witte zwanen, zwarte aalscholvers, een lepelaar tegen het groen aan de waterkant. Lepelaars waren voorheen alleen op het land te vinden.

Door de oeververdediging een eindje uit de kant te leggen, krijgt de gradiënt water-land de kans zich te ontwikkelen tot een geleidelijke overgang met waardevolle oeverlevensgemeenschappen. Weidevogels en waadvogels kunnen weer fourageren in een ondiepe waterzone, die door afslag en stroming vrijwel geheel verdwenen was. Om botulisme in de oeverzone te voorkomen zijn in de dam een aantal openingen gelaten. Het schijngetij met een waterstandsverschil van ongeveer 30 cm kan zo de watermassa achter de verdediging in enkele dagen verversen.

Bij de Beninger Slikken vordert de aanleg van de oeververdediging gestaag. Hoewel de aanpak er iets anders is, is daar nu te zien hoe met kranen en dumpers de dammetjes worden gelegd. Een kern van grof grind wordt bedekt met bazaltblokken. Bij hoog water verdwijnen de dammetjes onder water. De waterstand kan nog steeds aardig oplopen als er niet gespuid kan worden via de Haringvlietssluisen, terwijl de Rijn en de Maas toch steeds water aanvoeren.

De oeververdediging bij Korendijk is echter wel bestand gebleken tegen de golven. Ook het ijs van deze winter hebben de dammetjes daar overleefd.

Kortom, het water van het Haringvliet vormt niet langer een bedreiging voor de Beninger en Korendijkse Slikken. Het ziet er gunstig uit voor deze natuurmonumenten rond het Spui. De beheerders gaan met verdubbeld enthousiasme verder met hun werk. Het heeft nu immers weer zin.

Natuurmonumenten

